

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Desvélirile făcute

de

Aurel C. Popovici.

I.

Apelul la stringerea rindurilor lansat în articolul din nrul 55 al „Tribunei” nu este primul, care s'a făcut spre acest scop în timpul dela criză încoace. El a fost făcut de repetite-ori și din partea noastră, și a fost făcut mai ales de către dl Aurel C. Popovici, în decursul și în urma desvélirilor sale atât de sesaționale și atât de sdobitoare pentru cei desvéliti.

Două puncte de vedere militează pentru stringerea rindurilor: pericolul ce ne amenință organizaținea de partid și întreagă lupta națională din partea celor cu „noua organizație în situaținea schimbată”, — și necesitatea, ce ni-se impune ca o condiție de lucrare efectivă pentru viitor.

În desvélirile dlui A. C. Popovici, lucru firesc, prelua primul punct de vedere, pentru-că atunci pericolul era într'a-dever mare.

Astăzi însă, în urma desvélirilor, cari au luminat adânc rostul crizei, și ne-au prezentat așa zicând inversul monedei, pericolul acesta a scăzut, dacă n'a chiar dispărut. Dar' că acest pericol a existat, grav și mare, cine se va mai îndoi în urma desvélirilor pătrunzătoare, și mai ales în urma celor date pe față în „Tribuna Poporului”, organul acreditat al desvélitorilor? — „Punctele de orientare”, faimoasele puncte, scrise de chiar unul dintre cei dați de gol, au dat confirmaținea cea mai competentă — dacă ar mai fi fost de lipsă o confirmaținea — a celor expuse de dl Aurel C. Popovici.

*

Este chiar anul împlinit, decând energicul și neînfrântul Popovici, a început și a îndeplinit sgduitoarea sa campanie în contra celor ce începuseră criza, pentru-ca se poată pune ei mâna pe organele partidului național, să schimbe întreagă organizaținea noastră democratică cu o dictatură absolutistă, cu „un căpitan absolut!” — dar' ab-so-lut!

Era pe la începutul lunei lui Martie când, ca și un fulger din senin, a venit din București vestea, că Aurel C. Popovici a adresat lui E. Brote o scrisoare, prin care rupe legăturile politice cu el. Știrea aceasta a făcut să tresalte

de bucurie inimile românești. Un presimț bun ne spunea nouă, că un Popovici, un caracter ca al lui Popovici, nu se poate ca să fie în inima și sufletul seu alături cu oameni de aceia, cum fi știam pe domnii Brote, Slavici et Comp. Presimțul acesta, care se întemeia pe cunoașterea caracterului dlui Popovici, nu ne-a înșelat, nu putea să ne înșele.

A stat mult alături cu ei, și societatea ce le-a acordat pe mulți i-a încurcat, nu-i vorbă. În sfârșit însă, când s'a văzut rostul acestor rămăni în campania discreditată, lumea s'a liniștit. Dl Aurel C. Popovici bănuia deja de mult, că pornirile celor ce au pornit goană în contra comitetului, nu sunt cinșite și nu sunt bune. Avea deja indicii despre aceasta, fi lipsiau însă dovezile pipăibile și neîndoioase. Acestea le-a așteptat el, și acestea au venit.

Un moment greu va fi fost de sigur și pentru sufletul seu, când în sfârșit i-au picat în mână și aceste dovezile, a ajuns ca să rupă pentru totdeauna legăturile, cari îl puneau, contra voinței și contra convingerii sale, într'o umbră, de care în totdeauna departe a stat caracterul seu curat.

„În sfârșit, uf! Doamne, a sosit momentul să prind capătul al doilea al sforii pe care era să fie tras întreg partidul național”.

Astfel exclamă Aurel C. Popovici într'o epistolă de comitivă a articolilor sei, cu cari a deschis campania. În acel „uf Doamne” se exprimă întreagă starea lui sufletească din acele zile.

*

Și Aurel C. Popovici a rupt legăturile cu Eugen Brote, cu care alături a fost ani deardind la luptă în patrie, și în exil la București.

O rupere grozavă a fost aceasta. Ea a sgduit toată suflarea românească și septemăni întregi a ținut într'o febrilă agitație opinia publică. Ruperea aceasta n'a fost o simplă desfacere a legăturilor de prietenie politică dintre două persoane. O nu! Două curente s'au desfăcut atunci. Două sisteme și-au luat atunci calea proprie: unul spre moarte, celalalt spre viață. La acest punct al istoriei noastre politice se marchează o nouă epocă; împrejurările între care se face marcarea, sunt triste, nu-i vorbă, dar' când e vorba de a înfrânge un sistem învechit și înrăutățit, ascuns însă întotdeauna sub forme agreeabile, nici că se putea altfel.

Și se începe campania, necruțitoare și crâncenă. Cel ce o face își rischează

totul, chiar și libertatea, ce o avea pe pământul ospitalier al fraților sei „liberi”. E amenințat chiar cu espulsarea. Și el totuși preferă, să fie aruncat în brațele temnițelor ungurești, spre a fi pus în temnițele Seghedinului, decât să mai rămână el și cauza mare, pe care o servea cu atâta abnegație, în temnițele „politice” unor cercuri dela București. Simțea el, că reprezintă un curent întreg, viguros și de viață, față cu un sistem vechiu, ruginit și stricat, și conștiența aceasta i-a dat curajul, de care lipsă avea în acele momente.

*

Începutul acestei puternice lupte s'a făcut precum se știe printr'o scrisoare, ce dl Popovici a adresat d-lui Brote. Ea s'a publicat atunci în mai toate ziarele. Fiind însă un document de valoare istorică, o reproducem întreagă. Celalalte lucruri, în desfășurarea lor ulterioară le vom da numai în resumat.

Eată scrisoarea d-lui Popovici, către d-l Brote:

Domnule Brote!

D-ta știi, că eu am intrat în partidul și mai în urmă în comitetul național cu un sistem de idei preconizat de mine la toate ocaziunile, în publicistică și în conferențe, și cu toată tăria unor convingțiuni profunde de ani de zile.

Știi apoi, că în legătură cu aceste idei eu stăruiam fără încetare, pentru-ca să sistematizăm și să punem la cale o serie întreagă de acțiuni politice, la care ținam și țin atât de mult și că numai în speranța, că vom isbuti să pornim odată acest sistem de idei și de lucrări în politica națională, îmi dasem și eu astă toamnă consimțământul pentru regularea raporturilor „Institutului Tipografic” dela Sibiu în sensul propunerii d-tale.

V'am declarat atunci, d-tale și fraților Albini, franc și deschis, că în ceea-ce privește partea mea de „comproprietar” al Institutului, „ți-o cedez d-tale, dar' pentru partea juridică a propunerii d-tale față de ceilalți comproprietari, eu nu mă pot angagia la nimic, de oare-ce această juridică parte a chestiunii n'am reușit s'o cunosc nici-odată exact și nici nu mă interesam prea mult de ea. Dar' lucrurile s'au desvoltat în contra așteptărilor d-tale și după multe peripecii și încurcături „Institutul Tipografic” a rămas proprietatea și prin urmare și sub directă și exclusivă influență politică a celorlalți colegi ai noștri din comitetul național.

Cei mai apropiați dintre prietenii noștri politici au cerut cu insistență, ca fără amânare

să fundăm un nou ziar național în Transilvania, pentru-că dl Dr. Rațiu și ceilalți martiri au luat înțelegere cu Ungurii, nu mai vor să știe de luptă și sunt gata să încheie pace, în detrimentul programului național dela 1881 cu Maghiarii, — precum suna stereotipicele argumente cel mare, ce ne venia și de aici, și dela Sibiu, în deosebite variante și pentru a cărui acreditare unele simptome politice păreau într'a-dever caracteristice.

D-ta timp îndelungat susțineai, că nu putem scoate ziarul, până-ce nu ne vom fi înțeles noi, exilații și prietenii noștri politici din Sibiu, asupra direcțiunii, în care ar avea noul ziar să apară și să lucreze.

Deși eram deja de mai mult timp foarte nedumedit asupra acestei direcțiuni preconizate de d-ta, dar' de oare-ce d-ta tot nu găsești încă momentul potrivit (!) a ne expune, care ar fi să fie această chestiune, — am așteptat.

Acum, în sfârșit, sosind un om de încredere al amicilor noștri din Transilvania d-ta în conferențele noastre, a celor patru, în 23 și 25 Februarie n., ne-ai declarat scopul, pentru care am avut să înființăm ziarul, anume: că se constituim în Transilvania un partid guvernamental, în vederea reformei legii electorale din Transilvania.

Am fost și sunt în contra acestei idei sub ori-ce formă „mi-s'ar presenta.

Văzând însă persistența d-tale în această tendință de a se da chestiuni naționale de acțiune în direcțiune moderată oportunistă și fără a mai accentua programul național, direcție, despre a cărei utilitate d-ta declarai a fi pe deplin convins; ținând seama de declarația d-tale categorică și repetată, că altfel d-ta nu poți și nu vei sprigini înființarea noului ziar; pe de altă parte, având eu convingerea neșămutată, că direcțiunea pe care d-ta dorești să o înăușăm nu mai correspunde într-o măsură vederilor mele politice, de cari această direcțiune se deosebește diametral și absolut, — și nu mai poate correspunde, după a mea părere nici simțământului general al Românilor, nici permanentelor noastre interese naționale, — pentru toate aceste motive mă văz nevoit, domnule Brote, a-ți împărtăși, că eu la această direcțiune potică nu mă pot angagia, deci nici la lucrările pregătitoare pentru înființarea noului ziar eu nu voi lua parte și astfel, te rog, să consideri relațiunile politice între noi doi sfârșite.

Primește te rog, domnule Brote, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

București, 27 Februarie 1896 n.

Aurel C. Popovici.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Scrisori din Oradea-mare.

II.

— 1 Martie 1897.

Cu mare bucurie observ, că Bihorul nostru începe a fi cunoscut din ce în ce mai mult, nu numai pentru Românii care-l locuiesc, ci și pentru aceia, cari numai din geografie știu ceva despre el.

„Tribuna”, ca totdeauna și de astă dată a primit rolul de a fi leac pentru dureri adevărate, publicând cu răbdare toți articolii trimiși de aici, cari raportau mereu tot aceleași lucruri, ici-colea îmbrăcate în altă haină. Durerile numai vașt poate produce, deci și cuprinsul raportelor egal trebuia să fie cu deosebire, că unul e mai acut poate, est' altul mai domol.

În parte însă, nici unul nu a spus așa oblu lucrurile triste dela noi ca „Străinul”. Considerând că e străin, care deci e capabil a judeca fără patimă, fără considerații personale ș. a., trebuie că a nimerit cuil în gămălie.

Ce mie-mi mai place, ce mi-se pare mai mare adevăr — dacă nu chiar isvorul tuturor relelor, e peste tot lipsa de cultură adevărată la noi, la care văd că țiine mult și dl corespondent.

Fiecare om se crede că e, dacă nici nu perfect dar' totuși ceva asemenea acestei noțiuni superbe. Dl corespondent, nu numai că nu ne ține perfecti, dar' ne spune foarte liniștit și convins, că sntem capete goale, seci adevă. Na, aici a grăit ceva prea, prea; posibil, că e așa, și eu mai îngrăbă aș cuteza a-mi viri mâna într'un furnicar decât să mă încerc a afirma contrariul, căci, dacă nu am fi meritat noi acest epitet deplorabil, am putea acum să arătam ceva spor, fie pe teren cultural, fie economic sau național. Dar', afară de cazul recent cu amărutul de cărădăș — aproape cu nimic nu ne putem mândri.

Al tinerimei este meritul că ne cunosc Românii, din alte părți, că știu de relele și necazurile noastre.

Adresa tinerilor români din Viena încă cuprinde un pasagiu, care înferează o pată rușinoasă și grea de șters, pe fruntea damelor din Oradea-mare.

Grele vorbe ni-s'au aruncat în față, dar' mai cu greu e să le ștergi din inimă și minte!

Ori-cine, om cu judecată sănătoasă, va zice, că lipsa de cultură e și a fost, totdeauna stavila cea mai grea a progresului, fie pe orice teren. Aș putea aduce pilde dela popoarele străine culte, dela capete pline și nu goale, ale căror scrieri le cunosc, dar' la ce, când cea mai bună pildă e regresul, accentuat în publicitate într'o serie de articoli!? Că cine le-a scris, nu ar trebui să se întrebe; e

doar' natural, că cine odată scrie despre un lucru, de bună seama că a judecat mai întâiu și știe ce vrea să scrie, că ce a scris. Zorul de a cultiva un popor, a stărui dorul de carte în inima lui, a sprigini și înainta cultura nu e lucru ușor, — cu greu poți da însute, trebuie să ai o răbdare mai mult supranaturală — dar' e o modalitate sigură, cea mai sigură, excepționând o manipulație și mai sigură, dacă am avea bani. Dar' bani au numai Jidovii, zice Românul de pe la noi.

Am mai spus și eu odată, că barem ce am putea noi ajunge aici, dacă ne-am înțelege adevă.

„Străinul” zice, că nu avem „idei”. Ba, nu le are naiba, dar' altceva nu avem poate!

Am așteptat mereu, că vorbele mele și ale altora, vor găsi resunet, dacă nici nu la domni, doar' la dame.

Nimeni, nici că mi-a pomenit de cele-ce spusesem eu.

Nu m'a supărat, căci am prevăzut că va fi așa. Aud și am cetit însă, că tinerimea va face ceva în acest merit. Să aibă noroc la întreprinderea lor! Doară, doară ne vor chema și pe noi, pe dame adevă, să le fim într-o ajutor.

În acest mod apoi, ne vom desvélta poate a vorbi „în bal” și „în familie” ungurește și atunci, să-mi crează mie ori-și-cine că și cultura adevărată va prinde rădăcini tra-nice nu numai la noi, ci și în întregul Bihor.

Eu încăt' mi-ar permite sănătatea cam sdruncinată, nici-odată nu m'aș feri de a lua parte la vre-o acțiune, folositoare națiunii mele și îndeosebi Românilor din Oradea și Bihor.

Născută și crescută aici, natural că mă aține foarte de aproape binele sau răul ce se observă în sinul neamului meu, și la bine mă bucur cu el, relele lui mă doboară și mă supără. Ar greși deci ori-și-cine care ar spune să stau binișor pe pace, să-mi caut de treble ce mi-le impune numai viața de rind, cercul meu de activitate.

Ca să pot sta liniștit în fața unor rele, pe care le văd apriat, le pricep și cuprind cu mintea corect, dacă nici nu le pot șterge cu o suflare, dar' snt capabilă a mișca măcar un cui, care stă țință, ruginit, în roata pe care stă progresul spre bine al neamului meu — ar fi nu numai un păcat dar' și ceva imbecil.

O ființă omenească, fie că poartă fuste, fie că poartă cioareci — e egal, fiecare are un rol în sinul națiunii sale, numai caute a-l îndeplini cum se cade, cuminte și folositor.

Da, „canta” a-l îndeplini, dar' cu alții împreună, uniți în cuget și simțiri!

În articolul scris în „Szabadság”, iscălit de un cutare om de origine română, se zice tute altele, că pentru ce nu s'a protestat și în contra acelor cari au vorbit, —

nemțește, căci s'a conversat și așa, zice înțeleptul domn.

Nu e fără adevă nici această obiecție și merită să fac amintire despre ea.

Cine a vorbit nemțește? Erau oficerii, oaspeții Românilor, cari snt obicnuți a conversa nemțește, și încă vre-o 2—3 familii românești, care însă cu știrea mea nu snt chiar de tot obicnuite a conversa între sine nemțește, și în sfârșit am mai fost eu. Ar trebui să fiu o femeie închipuită, ceea-ce de loc nu snt, dacă așa vrea să cred că dl A. P. a făcut aluziune la mine. Fiind-că însă din întâmplare snt soția unui prussac, dealtminteri floromân, — mă supără puțin. Mă îndignează însă mult, căci pare că amintitul domn crede că a vorbi nemțește sau ungurește — e tot aceeași. Altcum nu se poate explica cetezanța cu care face întrebarea d-sale — punând acestea două limbi lângă oaltă ca două alternative egal stricăcioase în efect pentru Români, — fără se judece, că prin a easta nu numai că se face ridicol dar' chiar și ceva mai mult — înaintea omului adevărat cult, adevă.

Nici un Român cuminte, nu cred că va desaproba cu un alt Român vorbăreț, conver-sează nemțește — după împrejurări.

Cultură, prielnică sufletului, nestricăcioasă naționalității, românismului, negreșit că nu vom găsi în limba și literatura ungurească, dar' eu cred că în aceea Germanilor da, vom găsi totdeauna. Cultura germană nu alterează, nu caută a sgdui niciodată moră-

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII ÎN BUCIUM.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Detunata“ societate pe acții în Bucium prin aceasta se invită conform § 18 din statute la

a II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Bucium la 8 Aprilie n. 1897 la 10 ore înainte de amiază în localul institutului.

Obiecte:

1. În sensul § 19 al statutelor emiterea unei comisii de 3 membrii pentru constatarea acțiunilor depuse din partea acționarilor.
2. Raportul direcțiunii despre rezultatul gestiunii anului expirat.
3. Raportul comitetului de supraveghere.
4. Deciderea asupra distribuirii profitului curat.
5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru membrii direcțiunii.
6. Alegerea alor 3 membrii în direcțiune.
7. Alegerea comitetului de supraveghere pe un period de trei ani.
8. Propuneri din partea direcțiunii sau a comitetului de supraveghere.
9. Schimbarea §-lui 38 din statute.
10. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențai în sensul §-lui 19 al statutelor sunt rugați a-și depune acțiunile eventual dovezile de plenipotență la cassa institutului cel puțin cu 24 ore înainte de adunarea generală.

Bucium, în 13 Martie 1897.

[1008] 1—1

Direcțiunea institutului.**Contul bilanțului.**

Active:		Pasive:	
1 Cassa	3461 69	2 Capital	30000 —
6 Imprumuturi hipot.	8368 33	11 Reescompt	19956 —
7 Credite personale	2100 —	18 Depuneri	39274 97
11 Escompt	80829 04	19 Interese transitoare anticip.	1853 01
14 Mobiliar	751 10	25 Fond de rezervă	1298 30
amortisare de 10%	75 11	30 Prodiversi	135 69
23 Efecte	255 —	Profit net	3672 08
	96190 05		96190 05

Contul profitului și perderilor.

Eșite:		Întrate:	
14 Mobiliar	75 11	3 Spese de fondare	5 50
15 Porto	27 71	4 Interese la escompt	3653 65
16 Interese la depuneri	1356 91	5 Provisiuni	1369 49
17 Salare	526 38	8 Competență de scris	758 98
22 Spese	468 27	9 Interese la împrumuturi hipot.	295 55
23 Contribuție	3 26	10 Interese la credite personale	143 87
26 Competență de timbru	167 32	24 Provisiuni	101 45
29 Interese la fond de rezervă	31 45		
Profit net	3672 08		
	6328 49		6328 49

Bucium, la 31 Decembrie 1896.

Aurelian Danciu m. p., Nicolae David m. p., Alex. F. Negruțiu m. p.,
director executiv. cassar. comptabil.

Membrii direcțiunii:

Nicolae Baeșan m. p., Alex. Danciu m. p., Petru Popoviciu m. p., Ioan Macaveiu m. p.,
președinte.

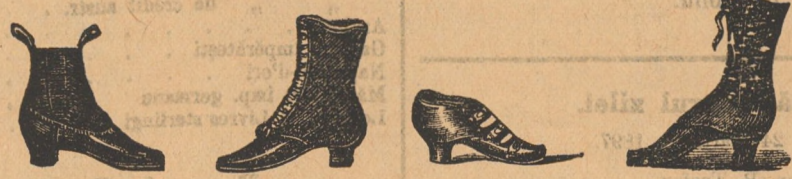
Alexandru Macaveiu m. p., Petru Achim m. p., Ioan G. Macaveiu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent al bilanțului precum și cel al profitului și perderilor și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății le-am găsit în consonanță cu acelea și exact.

Bucium, la 13 Martie 1897.

Comitetul de supraveghere:

Dr. Vasile Fodor m. p., Alexandru Macaveiu m. p., T. Faur m. p.

Lucru solid, durabil și elegant.**Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 37.**

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că în lucrătoria mea de păpucarie efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; oferesc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă și prompt executată.**

Atrag atențiunea on. public, că m'am hotărât — de aci încolo — a cerceta toate țirurile de țeară din Ardeal, servind cu lucru bun și durabil executat în lucrătoria-mi proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor sum

Sibiu, în Martie 1897

Constantin Dragoș

măiestru pantofar.

[918] 4—10

Marfă gata din materialul cel mai bun.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un tinăr român

perfect în limba maghiară află imediat ocupațiune în cancelaria notarială din Sadu.

Reflecții la acest post au să se adreseze la dl Popoviciu, notar comunal în Sadu, u. p. Nagy-Disznod.

[977] 3—3

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicate sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

Tochmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preții întinșiți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 or. mai mult.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exe. Sa Metropolit Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă

prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort“, versuri (ce continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Stetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„AURARIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII ÎN ABRUD.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Auraria“ din Abrud se invită prin acesta la

a IX-a adunare generală ordinară

care se va ține în Abrud, Luni în 19 Aprilie st. n. 1887 înainte de amiază la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele desbaterii:

1. Raportul anual al direcțiunii; bilanțul anului de gestiune 1896 și raportul comitetului de supraveghere.
2. Împărțirea dobânzii realizate.
3. Fixarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
4. Alegerea alor 3 membrii în consiliul de direcțiune conform §§-lor 30, 31 din statute.
5. Alegerea membrilor comitetului de supraveghere.

Domnii acționari cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențai, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Sâmbătă în 17 Aprilie st. n. 1897, orele 5 după prânz la cassa societății noastre în Abrud ori la cassa institutului de credit „Doina“ din Câmpeni.

Abrud, în 17 Martie 1897.

[999] 1—1

Direcțiunea.**Contul bilanțului pro 1896.**

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	9865 75	Capital social, 300 acțiuni a fl. 100	30000 —
Cambii de bancă	264548 62	Fondul de rezervă statutar	20000 —
Imprumuturi hipotecare	54048 04	Fondul special de rezervă	6410 12
Efecte	8799 48	Fondul de pensiiune a funcționarilor	7877 93
Mobiliar	528 27	Depuneri spre fructificare	225322 43
după amortisare de 10%	52 82	Cambii de bancă reescomptate	38989 —
Interese restante	252 50	Interese anticipate pro 1897	2980 60
Diverse conturi debitoare	200 60	Diverse conturi creditoare	557 29
	338190 44	Profit transpus din 1895	5250 25
		Profit net	11053 07
			338190 44

Contul profitului și a perderilor.

Eșiri:		Venite:	
Interese:		Interese:	
Pentru dep. spre fructificare	11.523.66	Dela cambii de bancă	fl. 23.880.21
Pentru fond. de pensiiune	378.65	Dela împrum. hipotecare	4.524.75
Pentru fondul special de rezervă	308.87	Dela efecte publice	285.45
	12211 18	Provisiuni	1148 03
Spese:		Taxă de transcriere	6 —
Salare, chirie, spese de post și alte	4942.59	Profit transpus	2520 25
Marce de prezență	656 —		
Contribuțiune:			
dare de 10% după interesele de depuneri	1286.54		
Dare directă	2112.49		
Amortisare din mobiliar	52 82		
Profit transpus din 1895	2520 25		
Profit net	5832.82		
	32314 69		32314 69

Abrud, în 31 Decembrie 1896.

A. Filip m. p.,
director-executiv.Silviu Lazar m. p.,
comptabil.**Membrii direcțiunii:**

Candin David m. p. Petru Macaveiu m. p. Georgiu Ivașcu m. p. Ioan Macaveiu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere a examinat bilanțul prezent, contul profitului și al perderilor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare ale institutului constatăm că le-am aflat cu acele în deplină consonanță și în ordine.

Basilii Baștoia m. p. Nicolau Lobontiu m. p. Ioan Todea m. p. Lanes Diurhescu m. p.
preș. comis. de supraveghere.

Prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch.**Spre binevoitoare atențiune!**

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consuenții sunt cu tot respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât și sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga adresă: prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch, fiind și dopurile sticlelor astfel înferate.

Cu distins respect

Depozitul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.

Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch.**Stofe veritabile de Brunn.**

6 bucată de 3-10 metri, destulă pentru un rind întreg pentru domni costă numai	fl. 3.10 din veritabilă lână bună fl. 4.10 din veritabilă lână bună fl. 4.80 din veritabilă lână bună fl. 6 — din veritabilă lână mai bună fl. 7.75 din veritabilă lână fină fl. 9 — din veritabilă lână mai fină fl. 10.50 din veritabilă lână foarte fină	lână curată de oaie.
--	---	----------------------

O bucată pentru un rind negru de salon 10 fl.

Stofe pentru pardisii, loden, peruvienne, doskings, stofe pentru oficiantii de stat ori de trenuri, cele mai fine kangarnuri și chevrots etc. se expediază pe lângă prețurile de fabrică dela reala și prea cunoscută de solida [766] 9—24

Magazină de fabrică Kiesel-Amhof în Brunn.

Mustre gratis și franco. — Spedare conform mustrelor.

Spre observare! P. T. publicul se face atent, că stofele se procură cu mult mai ieftin comandate direct, decât prin intervenirea comercianților. Firma Kiesel-Amhof în Brunn trimite toate stofele pe lângă prețurile adevărate de fabrică fără adaugarea rabatului pentru croitori, care păgubește foarte mult mușterii privați.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.